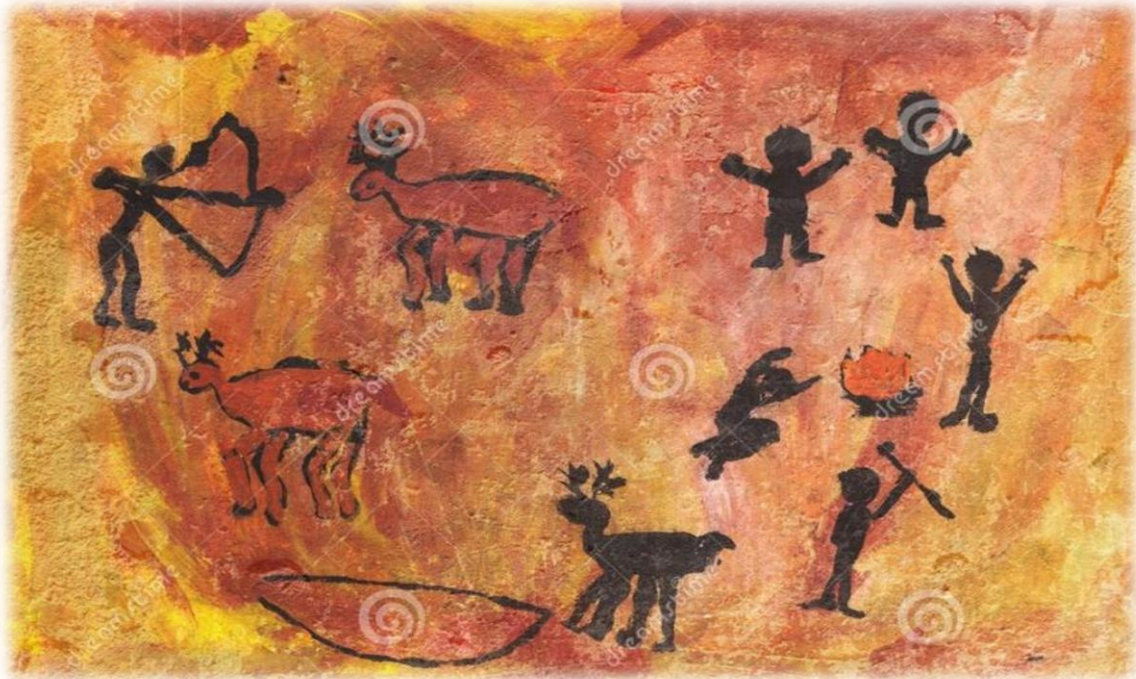

Πατριώτης δημοκράτης ή δημοκράτης πατριώτης;

Γράφει ο Κώστας Μελετιάδης.

Με αφορμή παλαιότερο άρθρο του εκδότη του περιοδικού «Ενδοχώρα» και νυν δημοτικού σύμβουλου Θεσσαλονίκης κ. Γιάννη Κουριαννίδη σχετικά με το εάν και κατά πόσο ο όρος πατριωτισμός επιδέχεται επιθετικούς προσδιορισμούς, θα ήθελα να διατυπώσω τις ενστάσεις και τον προβληματισμό μου για την χρήση του επιθέτου Δημοκρατικός επί του όρου Πατριωτισμός.

Σε καμία περίπτωση δεν αμφισβητώ το δημοκρατικό πολίτευμα. Θεωρώ ότι είναι το ιδανικότερο σύστημα οργάνωσης μιας κοινωνίας. Όμως ο πατριωτισμός δεν έχει σχέση με την οργάνωση της κοινωνίας, αλλά με τη σύσταση της.

Πρέπει δηλαδή πρώτα να υπάρχει η όποια κοινωνία με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, πάνω στην οποία θα δομηθεί ο τρόπος οργάνωσης της.

Εν προκειμένω και μιλώντας για πατριωτισμό η κοινωνία βασίζει την ύπαρξη της στο έθνος. Η σύσταση της είναι εθνική. Πάνω σ' αυτήν δημιουργούνται οι θεσμοί και οι κανόνες (το πολίτευμα δηλαδή), που επιτρέπουν στους ανθρώπους να συμβιώνουν ειρηνικά και να προοδεύουν ατομικά και συλλογικά.

Κοινωνία και πολίτευμα είναι αλληλένδετα, **όμως το δεύτερο προϋποθέτει το πρώτο.** Η ίδρυση κοινοτήτων στην προϊστορική εποχή δημι-

ούργησε την ανάγκη για κανόνες ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να επιβιώσουν στο νέο τους περιβάλλον.

Για να υπάρχουν κανόνες πρέπει να υπάρχουν έστω υποτυπώδεις κοινωνικοί δεσμοί.

Δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία χωρίς κανόνες, όμως χρονικά η συγκέντρωση των ανθρώπων σε ευρύτερες αριθμητικά ομάδες προηγείται.

Συνεπώς πρέπει πρώτα να γνωρίζουμε τι κοινωνία θέλουμε, ώστε να την οργανώσουμε ανάλογα. Ο υποφαινόμενος δεν πιστεύει ότι μια **μη** εθνική κοινωνία μπορεί να λειτουργήσει δημοκρατικά. Ίσως σε μικρές κοινότητες με πληθυσμό μερικών χιλιάδων κατοίκων, όμως σε μεγαλύτερα μεγέθη η δυνατότητα αυτή χάνεται και **μόνο η κοινή εθνική ταυτότητα μπορεί να κρατήσει την κοινωνία ενωμένη.**

Πολλοί αντιπαραβάλουν τις ΗΠΑ., οι οποίες όμως βασίζουν την ενότητα τους στην περηφάνια που δημιουργεί στους πολίτες τους η οικονομική, τεχνολογική και στρατιωτική υπεροχή της χώρας έναντι του υπόλοιπου πλανήτη. Υπεροχή η οποία προήλθε από τον εποικισμό και την εκτόπιση των ιθαγενών της Βόρειας Αμερικής και την αξιοποίηση τεράστιου μεγέθους ανεκμετάλλευτων πόρων.

Η περηφάνια αυτή καλλιεργείται καθημερινά. Η αμερικανική σημαία κυριαρχεί σε όλους τους δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους, ενώ

γίνεται ανάκρουση του εθνικού ύμνου πριν την έναρξη κάθε αγώνα στα ομαδικά επαγγελματικά σπορ. Οι ίδιοι οι Αμερικάνοι παinueύονται για το υπέροχο «έθνος» τους.

Αδιαμφισβήτητα μέσα στις αναπτυγμένες δημοκρατικές χώρες υπάρχουν κοσμοπολίτικα οικονομικά κέντρα με πολυπολιτισμική σύνθεση. Βασίζουν την ύπαρξη τους στην αυξανόμενη παγκόσμια ανισότητα και στις ελίτ που αυτή δημιουργεί. Άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο συγκεντρώνονται εκεί για να διεκπεραιώσουν τις οικονομικές και επιχειρηματικές τους δραστηριότητες, διευρύνοντας παράλληλα τις κοινωνικές τους συναναστροφές. Όμως αυτά τα κέντρα δεν μπορούν να αποτελέσουν ευρύτερο πρότυπο για την λειτουργία των κοινωνιών, καθώς αφορούν το 1% του παγκόσμιου πληθυσμού.

Αυτό που τους ενώνει είναι η οικονομική και κοινωνική υπεροχή έναντι των υπολοίπων. Θυμίζει τους βασιλικούς οίκους περασμένων αιώνων, όπου «γαλαζοαίματοι» διαφορετικών χωρών πάντρευαν τα παιδιά τους δημιουργώντας συμμαχίες, ένα σύμπλεγμα εξουσίας πάνω σε όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο.

Ο πατριώτης πιστεύει στην **συνεκτική υπεροχή του έθνους**. Μόνο μια κοινωνία με **εθνική δομή** μπορεί να λειτουργήσει **δημοκρατικά**. Είναι αυταπάτη η δημοκρατία χωρίς την ύπαρξη του έθνους. **Μόνο οι πατριώτες μπορούν να είναι πραγματικοί δημοκράτες.**

Δημοκράτες μη πατριώτες, ΔΕΝ υπάρχουν. Όσοι το ισχυρίζονται κοροϊδεύουν τον εαυτό τους και τους συνανθρώπους τους.

Αντίστροφα όμως μπορούν να υπάρχουν πατριώτες που **δεν** είναι δημοκράτες! Γιατί η **ύπαρξη του έθνους δεν προϋποθέτει τη δημοκρατία! Η δημοκρατία όμως προϋποθέτει την ύπαρξη του έθνους!**

Συνεπώς ο όρος **Δημοκρατικός Πατριωτισμός είναι άτοπος!** Όποιος είναι πραγματικός δημοκράτης είναι και πατριώτης! Δεν χρειάζεται να το διευκρινίζει. Αντίστροφα όποιος είναι πατριώτης δεν είναι απαραίτητα και δημοκράτης!

Τα έθνη λειτουργούν και με μη δημοκρατικά καθεστώτα. **Η δημοκρατία υπάρχει όμως μόνο σε εθνικές κοινωνίες!**

Άρα ο πατριώτης πρέπει να διευκρινίζει εάν είναι δημοκράτης. **Ο δημοκράτης δεν χρειάζεται να διευκρινίσει ότι είναι πατριώτης!** Επειδή όμως τον 20^ο αιώνα έγινε **καπήλευση του όρου δημοκρατία** από αριστερά διεθνιστικά αντιδημοκρατικά κινήματα με αποκορύφωνα την κομμουνιστική δικτατορία της Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών (Ε.Σ.Σ.Δ.), **είναι απαραίτητο** για ένα δημοκράτη να προβεί σ' αυτή τη **διευκρίνιση.**

Η χρησιμοποίηση του όρου δημοκράτης μπροστά από τη λέξη πατριώτης υποδηλώνει ότι υπάρχουν δημοκράτες οι οποίοι δεν είναι πατριώτες, πράγμα όμως που δεν υφίσταται όπως αναλύθηκε παραπάνω! Σε διαφορετική περίπτωση γίνεται αποδεκτό το διεθνιστικό ακροαριστερό και νεοφιλελεύθερο αφήγημα που δέχεται ότι η δημοκρατία μπορεί να λειτουργήσει εκτός εθνικών κοινωνιών!

Συνεπώς ο σωστός προσδιορισμός για κάποιον που πιστεύει στην εθνική σύσταση της κοινωνίας και στην δημοκρατική οργάνωση της, είναι **Πατριώτης-Δημοκράτης**. Τα δε κινήματα, κόμματα και συλλογικότητες που εμπνέονται από εθνικές και δημοκρατικές ιδέες αποτελούν τις πατριωτικές δημοκρατικές δυνάμεις, τα **πατριωτικά δημοκρατικά** κινήματα και κόμματα!

Εάν κατακλείδι ο **όρος πατριωτισμός** χαρακτηρίζει όποιον πιστεύει στην εθνική δομή της κοινωνίας και **προηγείται** έναντι οποιουδήποτε άλλου προσδιορισμού, ο οποίος μεταξύ άλλων μπορεί να δηλώνει τις προτιμήσεις στο πολίτευμα, στην οικονομική οργάνωση κ.λ.π.

Μελετιάδης Κωνσταντίνος
Απόστρατος Αξιωματικός Ενόπλων Δυνάμεων

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>